

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní Mgr. Lenkou Havlíčkovou ve věci

žalobkyně: **M. Ch.**, narozená X
státní příslušnost Ukrajina
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2024, č. j. MV-162936-4/SO-2024,
o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

- I. Žalobě se přiznává odkladný účinek.**
- II. Žalobkyně je povinna Krajskému soudu v Ústí nad Labem zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu dne 13. 1. 2025 se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2024, č. j. MV-162936-4/SO-2024, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 8. 10. 2024, č. j. OAM-49456-22/ZM-2024, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť se žalobkyně bez vážného důvodu nedostavila k výsledku.
2. V žalobě žalobkyně současně navrhla, aby soud nařídil předběžné opatření, jímž by žalovanému uložil povinnost strpět pobyt žalobkyně na území České republiky až do konečného vyřešení otázek vznesených v žalobě. Návrh žalobkyně soud usnesením ze dne 5. 3. 2025, č. j. 178 A 1/2025-35, zamítl s odůvodněním, že žalobkyně neprokázala závažnost újmy, která by jí v důsledku vydání napadeného rozhodnutí hrozila, a která by odůvodňovala nařízení předběžného opatření.
3. Žalobkyně dne 1. 9. 2025 podala zdejšímu soudu návrh, aby byl žalobě přiznán odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). Uvedla, že by jí v případě nepřiznání odkladného účinku hrozila újma spočívající v tom, že by byla nucena opustit území České republiky, kde má veškerý svůj majetek a rodinné zázemí, zejména svého druha, který je občanem České republiky. Žalobkyně zdůraznila, že

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

v České republice byla po dobu svého pobytu poplatníkem daně z příjmu ze závislé činnosti, nedopustila se trestného činu ani přestupku, a její přítomnost v České republice obecně nebyla na újmu ničích práv. Žalobkyně uvedla, že se nachází v policejním zadržení, a lze se důvodně domnívat, že již dochází k výkonu rozhodnutí.

4. Téhož dne žalobkyně soudu podala doplnění podání, v němž požádala o rozhodnutí v co nejkratším možném termínu, aby nedošlo k jejímu „deportování“ na Ukrajinu. Důvodnost své obavy doložila oznámením o zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění ze dne 30. 8. 2025, č. j. KRPU-160081-10/ČJ-2025-040022, a předvoláním k výslechu na odbor cizinecké policie ze dne 30. 8. 2025, č. j. KRPU-160081-10/ČJ-2025-040022.
5. Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 9. 9. 2025 navrhl, aby soud návrh na přiznání odkladného účinku zamítl. Žalovaný nedoporučil přiznání odkladného účinku žalobě z důvodu, že nebyla splněna podmínka spočívající v nepoměrně větší újmě, která by měla žalobkyni vzniknout s právními následky napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí podle žalovaného nepředstavuje překážku případného pobytu žalobkyně na území na základě jiného právního titulu. Žalovaný konstatoval, že žalobkyně neprokázala svá tvrzení týkající se existence újmy. Dále žalovaný uvedl, že vzhledem k současné situaci v zemi původu žalobkyně (ozbrojený konflikt na území Ukrajiny vyvolaný invazí vojsk Ruské federace dne 24. 2. 2022) má žalobkyně na území České republiky možnost požádat o dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. O možnosti požádat o toto vízum byla žalobkyně informována již v žalobou napadeném rozhodnutí. Rovněž byla žalobkyně v žalobou napadeném rozhodnutí informována o možnosti podat žádost o vydání zaměstnanecké karty na zastupitelském úřadu, kdy může s ohledem na vojenský konflikt požádat o upuštění od osobního podání žádosti.
6. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
7. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z

napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

8. Soud po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě lze vyhovět.
9. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel soud mimo jiné ze závěrů vyslovených v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že žalobě lze na návrh přiznat odkladný účinek i v případě, že se toliko jedná o žalobu proti rozhodnutí v tzv. pobytových věcech cizinců, a nikoli o rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy fakticky „až“ v této navazující fázi správního řízení může být cizinec donucen opustit území České republiky. Soud shledal, že zatímco v době návrhu na nařízení předběžného opatření žalobkyni objektivně vážná újma nehrozila, neboť jí tvrzená újma bylo proto toliko hypotetická, v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě již žalobkyně relevantní skutečnosti týkající se existence újmy uvedla. Zejména doložila, že Policie České republiky, Odbor cizinecké policie Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, zahájila správní řízení o jejím správním vyhoštění. Žalobkyně dále tvrdila okolnosti relevantní z hlediska jejího soukromého a rodinného života, když ve svém podání doručeném soudu dne 7. 4. 2025 navrhla, aby soud provedl důkaz výslechem svědka – jejího druha. Existenci vztahu s občanem České republiky žalobkyně znovu uvedla v samotném návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Vzhledem k těmto skutečnostem má soud za to, že u žalobkyně byla splněna první podmínka vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s., jež je nezbytným předpokladem pro přiznání odkladného účinku žalobě, neboť při zohlednění závěrů učiněných Nejvyšším správním soudem ve výše citovaném usnesení je výkon žalobou napadeného rozhodnutí, s ohledem na charakter souzené věci, schopen žalobkyni způsobit újmu.
10. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se týká pouze žalobkyně. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
11. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Lze jistě souhlasit s tím, že je ve veřejném zájmu, aby se na území České republiky zdržovali pouze ti cizinci,

kteří řádně disponují platným pobytovým oprávněním. Soud nijak nepředjímá správnost skutkových zjištění správních orgánů, neboť tato otázka je předmětem žalobních námitek. V této fázi řízení lze nicméně konstatovat, že důvod, pro který správní orgán prvního stupně zastavil řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty (§ 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců – žalobkyně se bez vážného důvodu nedostavila k výslechu], není bez dalšího takového charakteru, aby bylo možné konstatovat, že další pobyt žalobkyně na území České republiky by byl v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V porovnání s újmou, která žalobkyni hrozí, a s přihlédnutím ke skutečnosti, že na území České republiky žije přes tři roky a realizuje zde svůj rodinný život s druhem – občanem České republiky, se tak nejedná o nepřiměřené narušení důležitého veřejného zájmu, pokud žalobkyně bude moci na území České republiky setrvat do doby, než soud o její žalobě rozhodne.

12. Podstatné v tomto ohledu je i to, že ani žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě neuváděl žádné okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že pro ochranu veřejného zájmu je zcela nezbytné, aby žalobkyně urychleně opustila území České republiky. V žalobě tvrzenou „bezproblémovost“ žalobkyně žalovaný ve svém vyjádření nijak nezpochybňoval. Soud v tomto kontextu zároveň připomíná, že podle § 73 odst. 5 s. ř. s. může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly. Poukáže-li tedy žalovaný na takové okolnosti následně, může soud toto usnesení, jímž byl žalobě přiznán odkladný účinek, zrušit.
13. S ohledem na shora uvedené soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení, a podané žalobě odkladný účinek přiznal.
14. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobkyni uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost poplatku byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
15. Soudní poplatek je žalobkyně povinna uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703 3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1784900125**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejdou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 11. září 2025

Mgr. Lenka Havlíčková v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.